

Molier GRZEGORZ
DYNDALĄ

TEATR WYBRZEŻE

Aniela.eu

Osoba młoda, ale już bardzo bogata. Bigamistka o wciąż pogłębiającej się schizofrenii. Mimo już dość dużych rozmiarów, wciąż ma tendencje do tycia. Osoba bardzo towarzyska, bilingualna, kosmopolityczna. Bardzo hojna dla wszystkich przyjaciół, ze szczególnym uwzględnieniem rolników. Największy wpływ cały czas mają na nią rodzice.

Ulubione zajęcie: flirtowanie z nowymi kandydatami.

Ulubiona piosenka: *Oda do radości*.

Ulubiona potrawa: sushi.

De Dupack.de

Matka Anieli. W 70% pochodzenia tureckiego, a w 20% polskiego. Jeden z jej dziadków był prawdopodobnie Żydem, ale ich wzajemne relacje uległy w pewnym momencie znacznemu ochłodzeniu. Jej rodzice również długo nie mogli się porozumieć, tak jakby wyrósł między nimi olbrzymi mur. Teraz fantastycznie sprawdza się jako para domu, która wszystko ma pod kontrolą.

Ulubione zajęcie: porządkowanie.

Ulubiona piosenka: jodłowanie.

Ulubiona potrawa: cokolwiek, byle dało się popić piwem.

Molier GRZEGORZ DYNDALIA

projekt TADEUSZ BOY-ŻELEŃSKI

reżyseria i opracowanie muzyczne MARTELLO FRANGIVERTI
scenografia MARCIN CHLANDA

Dyndalia.pl KRZYSZTOF MATUSZEWSKI
Aniela.eu ANNA KOCIARZ
Pani de Dupack.de JOANNA BOGACKA
Pan de Dupack.de KRZYSZTOF GORDON
Klondroff.eu CEZARY RYBIŃSKI
Klandyna.com WANDA SKORNY
Lubuskiyasa JERZY GORZKO

asystent reżysera JERZY GORZKO
organizant i infla JOANNA JANUSZEWSKA

PREMIERA

9 lipca 2011 roku
na Scenie Letniej w Pruszyce Gdańskim.

Je Duprek.fr

Ojciec Anieli. Osoba nieźbyt towarzyska, bardzo autorytarna i przekonana o własnej wyższości nad wszystkimi, którzy nie pochodzą z jego rodziny. Ktokolwiek, chce się z nim dogadać, musi mówić jego językiem. Nie przepada za gośćmi, woli dyskutować o winie i sztuce niż o polityce. Podobno w głębi duszy romantyczny kochanek.

Ulubione zajęcie: napawanie się własną wyjątkowością.

Ulubiona piosenka: *Frère Jacques*.

Ulubiona potrawa: wszystko, co wychodzi na drogę po deszczu.

Dyndala.pl

Mąż Anieli. Mówi się, że poślubiając go popełniła megalomanię. Sam Grzegorz też nie najlepiej czuje się w jej rodzinie. Z jednej strony bardzo mu na tym zależy, z drugiej – cały czas czuje się w niej trochę nie na miejscu. Wszędzie wietrzy, mające go pogrzyźć, zdrady i spiski. Osobowość nieskomplikowana i kłótlawa.

Ulubione zajęcie: modlitwa i kradzenie samochodów.

Ulubiona piosenka: *Biały miś* i *Hej, sokoły*

Ulubiona potrawa: czasami ziemniaki czasami frytki, czasami pizza czasami kebab.

Klitandroff.ru

Kochanek Anieli. Łącząc ich bardzo burzliwe, ale i gorące uczucie. Osoba to bardzo wybuchowa, posiadająca wielki majątek, którego nie ma jednak czasu doglądać. Ciągłe liczy na nowe podboje. Może nie dojadać, ale za nic nie pożegna się z wizją o własnej potędze. Mimo chropowatej powierzchowności, płacze przy dźwiękach bałałajki.

Ulubione zajęcie: picie wódki i wsłuchiwanie się w drgnienia swojej duszy.

Ulubiona piosenka: *Kalinka*.

Ulubiona potrawa: bliny z kawiozem, albo bez.

Rubinsky.usa

Mężczyzna praworządny, duży i bardzo silny. Pewny siebie i zawsze uśmiechnięty. Twardziel, nawet w najgorszych sytuacjach uważa, że jest OK. Kiedyś rasista, teraz jednak jego przekonania uległy pewnej zmianie. Osoba dość podejrzana, choć wydaje się być przyjacielem Anieli. Niezrozumiałe wydają się być jego relacje z Klitandroffem – być może jest to bardziej skomplikowane, niż się na pierwszy rzut oka wydaje.

Ulubione zajęcie: ratowanie świata przed Złem.

Ulubiona piosenka: hymn amerykański.

Ulubiona potrawa: BicMac.

Klaudyna.com

Pracownica Anieli, stenotypistka. Osoba całkowicie bezpaństwowa. Niezwykle oddana swojej służbie, dla której zrobi wszystko i ze wszystkimi. Osoba towarzyska, która wszędzie szuka okazji, by podwyższyć swoje kwalifikacje. To skarb mieć takiego pracownika. Jej hasłem jest praca, a godłem komputer.

Ulubione zajęcie: stenografia.

Ulubiona piosenka: dźwięk klawiatury komputera.

Ulubiona potrawa: raporty, komunikaty, podsumowania.

Nieszczęsny żywot pana Moliera

Molier (właściwie Jean Baptiste Poquelin) rodzi się 15 stycznia 1622 roku w Paryżu. Kończy prawo, ale nie chce być prawnikiem. Jest synem królewskiego tapicera, ale nie chce być tapicerem. Wreszcie trafia do teatru. Dzieje się to przez kobietę, aktorkę Magdalenę Bęjart, w której się zakochuje, i która na wiele lat stanie się jego życiową towarzyszką. Jean Baptiste listownie informuje ojca, że odchodzi z domu i nie zamierza dziedziczyć jego posady na dworze. Razem z rodziną Bęjart zakładają wędrowną trupę aktorską o nazwie Illustre Théâtre (Teatr Znakomity). To na jego akcie zażoźielskim artysta po raz pierwszy podpisuje się jako Molier (by nie hańbić artystycznym rzemiosłem rodzowego nazwiska). Dodaje sobie jeszcze nieistniejący tytuł szlachecki.

Nowemu zespołowi trudno utrzymać się w Paryżu. Mimo usilnych prób, pożyczek, trupa wpada w coraz większe długi. Molier zostaje skazany na trzy dni więzienia za nieuregulowanie rachunku za zakupione świece (wykupuje go ojciec). Artyści przez 13 lat jeżdżą i grają na prowincji. Molier jest aktorem, później zaczyna również próbować swoich sił jako dramaturg. Dzięki mecenatowi królewskiego bratanka, który ogląda ich występ na prowincji, dostają scenę w Paryżu. Ta zostaje im jednak szybko – pod pozorem remontu – odebrana. Molier ze wszystkich sił stara się wkraść w łaski króla, i tylko dzięki jego protektoratowi trupa może grać dalej.

Popierany przez króla i kochany przez publiczność Molier pisze i gra kolejne komedie, które szybko zdobywają poklask publiczności. W 1662 roku pisze *Szkole żon* i grając ją, zakochuje się w młodszej siostrze Magdaleny Bęjart, Armandzie. Plotki głoszą, że mogła to być w rzeczywistości córka Moliera, którą spłodził właśnie z Magdaleną.

W 1664 roku wystawia sztukę *Świętoszek*, która zostaje zakazana, jako szkalująca Kościół i religię. Podobno Arcybiskup Paryża rzucił kłutwę na wszystkich, którzy czytają *Świętoszka*. Rozgoryczony Molier postanawia na krótko zamknąć swój teatr, w obawie o własne bezpieczeństwo. Nie przestaje jednak pisać. Właśnie wtedy powstaje między innymi *Grzegorz Dyndala*. Tekst powstał podobno w zaledwie trzy dni i zostaje wystawiony w roku 1668 jako komediobalet. Autor gra w nim rolę tytułową, a Armanda Molier – zdradzającą go żonę. Podobną postać grała też w ich życiu prywatnym. Burzliwy związek kończy się jednak niebawem separacją.

Teatr Moliera zaczyna podupadać. Król znajduje sobie nowego faworyta i już nie obdarza takimi łaskami komediopisarza. Sztuki Moliera stają się przez to coraz bardziej gorzkie i pesymistyczne. Dodatkowo zaczyna on mieć problemy zdrowotne, prawdopodobnie choruje na gruźlicę. Grając na scenie coraz częściej krztusi się i ma nieustającą czkawkę, która bardzo go męczy, a jednocześnie ogromnie śmieszy publiczność.

17 lutego 1673 roku Molier gra w Paryżu w swojej sztuce *Chory z urojenia*. Kaszle coraz bardziej, pluje krwią, ale cały czas udaje, że realizuje tylko uwagi zapisane w scenariuszu. W końcu mdleje na scenie, przedstawienie zostaje przerwane. Umiera w kilka godzin później.

Ksiądz z pobliskiej parafii odmawia mu najpierw spowiedzi, a potem katolickiego pogrzebu. Wreszcie – za wstawiennictwem króla – biskup Paryża zgadza się, by pochować go na cmentarzu, pod warunkiem jednak że stanie się to w nocy, przy asyście tylko dwóch księży.

Współpracownicy i przyjaciele zbierają się wieczorem w jego domu, by przenieść ciało na cmentarz. Przed oknami gromadzi się jednak spora grupa przeciwników artysty, którzy pragną zbezczeszczyć ciało i pobić żałobników. Wreszcie Armanda rzuca im garść monet, i w ten sposób – odwracając uwagę protestujących – udaje się chyłkiem wynieść ciało i odprawić pogrzeb. Plotka głosi, że jego przeciwnicy wykopali później zwłoki i wrzucili je do zbiorowego grobu. Nie wiadomo więc, czy w trumnie Moliera rzeczywiście spoczął Molier. Miejsce pochówku jest zresztą zmieniane jeszcze trzykrotnie. Ostatecznie Jeana Baptiste Poquelina pochowano na cmentarzu Père-Lachaise, gdzie leży aż do dziś.

teatr wybrzeże

Dyrektor Naczelny i Artystyczny: Adam Orzechowski

Zastępca dyrektora ds. ekonomicznych - Główny księgowy: Bolesława Plewa

Zastępca dyrektora ds. programowych - Kierownik literacki: Cezary Niedziółka

Dramaturg: Jakub Roszkowski

Kierownik działu produkcyjno-eksploatacyjnego: Tomasz Wojciechowski

Kierownik działu zarządzania majątkiem: Lucyna Zaradna

Administrator Sceny Kameralnej: Krystyna Łukawska

Koordynacja pracy artystycznej: Marta Nikel, Justyna Ludwiczowska

Koordynator projektów: Honorata Fiborek, Małgorzata Zamorska

Radca prawny: Igor Buczkowski

Sekretariat: Kamilla Sidor

Dział produkcyjno-eksploatacyjny: zastępcy kierownika: Iwona Tynda, Bogdan Rokita, Krzysztof Puzio

Producenci: Aneta Baranowska, Dariusz Potaczało

Pracownia elektro-akustyczna: Bogdan Gaczol, Zdzisław Graczyk, Przemysław Kalemba, Marcin Kosila, Mariusz Kramek, Rafał Knyter, Marek Mankiewicz, Marek Piechota, Piotr Piniecki, Marcin Raatz, Cezary Wybrani

Montażysty: Krzysztof Bąk, Wojciech Cegiełkowski, Aleksander Dudziński, Jacek Głodowski, Wojciech Jakubiak, Krzysztof Kałuża, Krzysztof Konieczny, Grzegorz Kuś, Witold Nowak, Piotr Piechocki, Piotr Piniecki

Rekwizytorzy: Angelika Krzoska, Iga Piechota, Jerzy Marcin Kosila

Pracownia krawiecka: Ewa Gostomska, Czesław Kacprzak

Garderobiane: Wanda Bis, Anna Serafin, Kazimiera Stasiuk, Agnieszka Poroszewska, Marzena Tyszkiewicz

Pracownia fryzjersko-charakteryzatorska: Magdalena Dusza, Aleksandra Górską, Krystyna Winiarska

Administracja: Małgorzata Rutkowska, Mirosław Dziergowski, Sławomir Niedziela

Księgowość: Ewa Baranowska, Mirosława Czerniawska, Elżbieta Krasowska, Dorota Łuczak, Stella Stańska

Dział promocji i marketingu: Agnieszka Gliwińska, Julia Ostrowska, Grzegorz Kwiatkowski, Marcin Trzeciakow

Kasy biletowe: Jolanta Drogosz, Agnieszka Gotartowska, Agnieszka Weber, Aleksandra Weber, Maria Zawadzka

BHP: Wiesław Bystron

P-poż: Piotr Reguła

Teatr Wybrzeże, 80 -834 Gdańsk, ul. Św. Ducha 2

tel.: 58 301 70 21, faks: 58 301 20 46

e-mail: sekretariat@teatrwyrzeze.pl

www.teatrwyrzeze.pl

rezerwacja i sprzedaż biletów

tel.: 58 301 13 28

e-mail: bilety@teatrwyrzeze.pl

Prawa autora i tłumacza reprezentuje ZAIKS

projekt plakatu: Wojtek Korcuć zdjęcia z próby: Michał Andrysiak

ZE ZBIORÓW
Instytutu Teatralnego

Organizatorami Teatru Wybrzeże są:
Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego
oraz Samorząd Województwa Pomorskiego

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Partner
strategiczny:

